

ZSOLTÁROK, KRÓNIKÁK

HÁLA LEGYEN ISTENNEK!

– Karl Barth –

A keresztyének között túlságosan sok a morcos és savanyú arc. Semmi okod sincs erre, és nem is tesz jót neked, ha ilyen arcot vágsz. Isten műve vagy. Annyi sok jót tett veled azzal, hogy megteremtett téged. És most a feladatod egészen egyszerűen abban áll, hogy az legyél, akivé ő teremtett téged, amire tehetséget adott neked. Légy hát az, akinek az adottságai Istentől vannak, és ne mulaszd el Isten dicsőségét énekelni azzal, ami vagy, akkor is, ha nincs szép hangod, és ne mulaszd el, hogy abban az örömben élj, amelybe Isten belehelyezett, akkor is, ha ezt az örömet csak tökéletlenül tudod láthatóvá tenni. Ez nem művészet. Erre te is képes vagy. Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek adja meg és végezze el, hogy ez megtörténjen velünk, emberekkel!

Urunk, Istenünk, mi nem tudunk Hozzád méltó dicséretet mondani, ha Te nem helyezed azt a szívünkre és az ajkunkra, ha Te nem teszed egész életünket, gondolatainkat, szavainkat és tetteinket a Te dicséreteddé, és nem fogadod el ezeket, mint a Te dicséretedet. Azért kérünk, hogy tedd meg ezt. És kérünk Téged minden keresztyénért a földön; add meg nekik, hogy jobban, őszintébben, erősebben dicsérjenek Téged, mint eddig. Kérünk Téged, adj új dicséretet napjaink összezavarodott, kétségbeesett, elgyötört emberiségének az ajkára azzal, hogy egyre jobban megismerik a Te könyörületességedet. Egyikünknek sincs segítsége Rajtad kívül. Amen.

„Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan! Minden lélek dicsérje az Urat!”

(Zsolt 150,1a.2.6a)

OLVASSUK KÖZÖSEN A BIBLIÁT! IMÁDKOZZUNK EGYÜTT!

Igesorozat: Zsoltárok 149–150; Krónikák első könyve, 1–10. fejezet

Imádkozzunk a Kárpát-medencei református lelkészképzésért.

Hálaáldozatunkkal támogassuk gyülekezetünk ifjúsági munkáját.

Jeles nap: augusztus 2. béke-vasárnap

július 26., vasárnap (Anna, Anikó) • Zsolt 149

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/psa/149>)

Magyarázat:

A Zsoltárok könyve sok emberi nyomorúságról, emberi gondolatról, panaszról szól. Az utolsó énekek azonban Istenre irányítják a figyelmet, mint aki egyedül dicséretre méltó. Ma, amikor különösen is fontos az emberközpontúság, amikor különösen is szeretjük, ha mások dicsérnek minket, képesek vagyunk-e egyedül Istent dicsérni, őt felmutatni az életünkben?

Imádság:

Imádkozzunk, dicsérve az Urat Jézus Krisztusért, mert ezt a zsoltárt csak Krisztus felől lehet helyesen érteni. Hiszen Isten nem adta sem Izráel kezébe, sem másik nép vagy ember kezébe az ítélet és büntetés jogát. (7–9.v.) Megváltó Urunkban látjuk meg igazán, milyen az Isten, mit tett értünk, hogyan hajtotta végre jogos ítéletét, és miként érvényesítette igazságát. Van tehát Ura ennek a világnak, van miért magasztalnunk az Istent, van igazság (János 14,6), van bűn miatti jogos ítélet; – de van kegyelem, megoldás, megváltás is, Jézus Krisztusban.

július 27., hétfő (Olga, Liliána) • Zsolt 150

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/psa/150>)

Magyarázat:

A Zsoltárok könyve a panaszból a dicséret felé vezet minket, hiszen első könyveiben jellemzőbb a panasz, az utolsóknak pedig a dicséret. Az utolsó zsoltár pedig a teljességet hangsúlyozza, amikor a dicséret minden aspektusát érinti: hol, miért és hogyan kell Istent tisztelni. Övé a föld és az ég, övé a teremtet világ. Mi át tudjuk-e magunkat adni neki, és szeretetéért teljes szívünkkel, az egész életünkkel dicsérni őt?

Imádság:

Imádkozzunk, „dicsérve az Urat szentélyében” – templomában, a megváltottak gyülekezetében –, magasztalva Őt teremtő, gondviselő, és napról napra minket megsegítő hatalmas tetteiért (2.v.); legfőképp pedig a Krisztus szolgálata, halála és feltámadása által véghez vitt megszabadításunk, megváltásunk üdvözítő tetteért.

július 28., kedd (Szabolcs, Alina) • 1Krón 1,1–28

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/1>)

Magyarázat:

A Krónikák első könyvének első fejezeteiben nemzetségtáblázatokat találunk. Már igen végére eljutunk az őstörténetektől az ősatyák koráig, a megfoghatatlantól a megfoghatóig. Az őstörténetekben szereplő emberek, mint Ádám, Noé is az üdvtörténet részévé válnak azáltal, hogy a szentíró Ábrahám történetéhez kapcsolja őket. Bár a kezdeteket sokszor emberi engedetlenség jellemzi, Ábrahám új kezdet jön el, az engedelmesség kezdete. Az emberi generációk egymásutánjának életét a bűnök mellett Isten megbocsátása, kegyelme is jellemzi. Az ember emberi módon gondolkodik, de Isten nem, és számunkra ez jó hír!

Imádság:

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek a nemzetségeken és generációkon átívelő megtartó kegyelméért, amint igéje által egyrészt azt szemlélteti, hogy Ő az egész emberiség teremtője,

másrészt hogy Izráel népe (és később belőlük kinőve a krisztusi megváltott nép) a teremtetéstől kezdve benne volt Isten örök tanácsvégzésében, kiválasztó szeretetében.

július 29., szerda (Márta, Flóra) • 1Krón 1,29–54

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/1>)

Magyarázat:

Ábrahám mellékági utódairól és az edomita királyokról nem sűrűn olvasunk a Szentírásban. Ha számunkra titokzatos módon is, de azoknak is megvan a helye az üdvtörténetben, akikről mi talán azt gondoljuk, hogy nincs. Isten szuverenitása azt jelenti, hogy ő bárkit fel tud használni, át tud formálni. Üdvösségünket tekintve az utolsó szó az övé. Milyen jó, hogy nem ránk van bízva, végső soron ki milyen helyet foglal el az ő üdvtervében!

Imádság:

Imádkozzunk, hogy az elmúlt idők és nemzedékek emlékét és örökségét Isten kegyelmes akaratán és döntésein át lássuk és vizsgáljuk. Mert a múlt, az elődök öröksége megbecsülendő érték, de rajtunk semmit nem segít, ha mi nem követjük az Urat. Ha pedig ők sem követték, akkor a múltra és az ősökre való büszke emlékezésünk is csak földi, evilági ügy. Az Isten élő Úr, akivel személyes kapcsolatba kerülhetünk. Minden igazi élet itt kezdődik el, ezt pedig nekünk magunknak kell megélni, senki nem élheti meg helyettünk.

július 30., csütörtök (Judit, Xénia) • 1Krón 2

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/2>)

Magyarázat:

A 2. fejezet élén az ósatya, Jákób áll, akinek az élete jól példázta, hogy Isten mennyire meg tudja áldani azt is, aki emberileg nagyon esendő. Az ő családfája hangsúlyozza, hogy az emberi életbe sokszor váratlanul belépő, azt teljességgel megváltoztató Istenben mindig lehet bízni, róla minden generáció bizonyosságot tud tenni, így tanulva az előzőktől, és előre mutatva a jövő felé.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy megértsük a szentírók szándékát e névsorok leírása mögött: a krónikás mindvégig Isten ígéreteinek beteljesedésére koncentrál, arra a Valakire, akit Isten megígért ennek a világnak, a Júda törzséből, a Dávid házából származó örökkévaló királyt. Őbenne zsidók és nem zsidók, Júdák és Kálebek üdvösséget és maradandó megoldást nyernek. Szívéinkben ezzel az üzenettel olvassuk a száraznak tűnő nevek felsorolását.

július 31., péntek (Oszkár) • 1Krón 3

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/3>)

Magyarázat:

Dávid családfája nem fejeződik be ott, ahol dinasztíája megszakad a babiloni fogság miatt, nem Cidkijjá az utolsó a leszármazottak között. Bár a fogság tragédiát jelentett, a szentíró továbblép, folytatja az utódok felsorolását. Ő már visszatekintve, az események után tud bizonyosságot tenni arról, amit a fogság előtti próféták is meghirdettek: Isten terveiben mindig van folytatás, ő a kegyelem Istene, aki megmutatja a reménység útját.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy szívéinkbe zárhassuk az ígéretet és biztatást, ami Isten üzenetéből hangzik felénk: Isten terveiben mindig van folytatás. Miután a krónikás bizonyosságot tesz Dávid házáról, folytatja a névsort a fogság utáni időkig. Ezzel jelzi, hogy saját jelenük az Istentől eredő múltban gyökerezik, jövőjük pedig – Isten ígéreteinek további beteljesedésében – garantált. Legyen ez a hit a mi hitünk és meggyőződésünk is!

augusztus 1., szombat (Boglárka, Boglár) • 1Krón 4

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/4>)

Magyarázat:

„És megadta neki Isten, amit kért.” (10) Ritkán olvashatunk ilyen megjegyzéseket a bibliai nemzetségtáblázatokban, pedig éppen ezek mutatják a legjobban, hogy az Ószövetség emberének reménysége összetett: az utódok sora önmagában is áldás, de az Istennel együtt járva, vele kapcsolatban állva lehet csak teljes az élete.

Imádság:

Imádkozzunk mindig Isten iránti töretlen bizalommal: legyen mindenkor Ő az első, akit segítségül hívunk, akire minden ügyünkben számítunk, akinek jelenlétét és áldását kérjük, akire rábízunk magunkat. Aki így tesz, nem imádkozik hiába, – meg fogja tapasztalni, hogy a hívó ember megmaradásának záloga az imádság, ami Istenéhez, élete alapjához kapcsolja őt. (10.v.)

augusztus 2., vasárnap (Lehel, Özséb) • 1Krón 5

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/5>)

Magyarázat:

Rúben „leváltott elsőszülött” a bibliai öröklés történeti folyamatában. Megtudjuk leváltásának okát is: bűne a szövetségi hűséggel összeegyeztethetetlen magatartás. Isten megítél, de egyúttal új esélyt is ad. Az új esélyről szól a Krónikák könyve, amely azonban régi figyelmeztetéssel jár együtt számunkra is: Istent tartjuk erőnknek, és ha elsők szeretnénk lenni, maradjunk alázatosak!

Imádság:

Imádkozzunk, hogy el tudjuk fogadni Isten akaratát, döntéseit. Amint igénk rámutat (1–2.v.): bár először Rúben, majd József volt az elsőszülött, Isten mindezeket felülírta, akarata és „jótetszése” szerint. Azonban az Ige testté létele, Krisztus születése óta már azt is tudhatjuk, hogy Isten népe nem földi leszármazás alapján jön létre, hanem az Ő kiválasztó kegyelme által, minden népből és nemzetből. Ez a „lelki Izráel” az Isten valóságos népe (Rm 9-11. fejezetek). Isten gondolatai nem a mi gondolataink (Ézs 55,8), és Isten logikája következetesebb és irgalmasabb a miénknél. (Rm 6,16)

augusztus 3., hétfő (Hermina, Kíra, Tea) • 1Krón 6,1–38

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/6>)

Magyarázat:

Dávid fontosnak tartotta, hogy a kijelentés sátra előtt vezessék az éneklést Lévi fiai, miután végre ismét elhelyezhette az Úr ládáját a sátorban. Dávid jól tudta, hogy Isten jelenlétét méltó és szívből jövő énekléssel kell ünnepelni. Mi is így látjuk magunkat, mint akik a kegyelem királyi széke előtt gyűlünk össze vasárnaponként, énekeljünk hát mi is méltón és lelkesen!

Imádság:

Imádkozzunk, hálát adva Istennek, hogy hétről hétre az Ő jelenlétébe, az Ő házába hív minket, és valamilyen szolgálattal mindannyiunkat felruház, megajándékoz. Az Úr házában szolgálni a legnagyobb kitüntetés. Aki pedig nem az Úr házában szolgál, az úgy végezheti munkáját, hivatását, mintha istentiszteletet végezne, mert az egész világ is az Úr háza, Isten dicsőségének színtere.

augusztus 4., kedd (Domonkos, Dominika) • 1Krón 6,39–66

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/6>)

Magyarázat:

A lévíták voltak Izráel élő lelkiismerete, tanítók és lelki vezetők, emlékeztettek Isten szentségére a templomi szolgálat által, de menedékvárosokon keresztül a kegyelmére is. Ezt a kettős megbízatást kaptuk mi is ebben a világban Krisztus által: emlékeztetni Isten szentséges akaratára, és megmenekülésre hívni az embereket kegyelmes jelenlétébe.

Imádság:

Imádkozzunk a gyülekezeti szolgálatokért, és az abban résztvevőkért, hogy mindenkor Isten igéjétől vezettetve, az Ő erejével és áldásával végezzük feladatainkat, – tudva azt, hogy aki az

Úrnak szolgál, miközben Isten népe között él, aközben feladata, küldetése van minden embertárs felé is e világban: hogy élete tanúságtételével Krisztushoz hívja „az elveszetteket” (Lk 15).

augusztus 5., szerda (Krisztina, Kriszta) • 1Krón 7

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/7>)

Magyarázat:

A 7. fejezetben ismét az északi törzsek leszármazásával foglalkozunk, amelyek Benjámin kivételével az asszír hódítás és fogság okán szinte kihaltak. Vajon miért foglalta bele a szerző nemzetségtáblázataikat krónikáskönyvébe? Bizonyára a fájdalmas hűség motiválta. Különösen fájdalmas az a rövidség, ahogyan Dánról és Naftaliról ír. Egyszer csak feltűnik valaki a Galileai-tenger partján „Naftali földjén, pogányok Galileájában” (Mt 4), és elkezd hirdetni az Isten országát. Isten ítélete így még az északi törzsekre nézve sem végleges. Micsoda vigasztalás ez nekünk is!

Imádság:

Imádkozzunk, szívünkben azzal a reménységgel, amely nem hajlik meg a testi szemekkel látható tények előtt. A krónikás szemlélete kifejezi ezen reménység lényegét: a terület-vesztések, a népesség csökkenése, elvándorlás, háborúk okozta elnéptelenedés tényei nem csüggesztik el a szentírókat. Ez a reménység: nem panaszkodni, hanem a látható tények ellenére is hiszni, hogy Isten többet készített, mint ami éppen most látszik. Pál apostol Ábrahámról is ezt írta: „reménység ellenére is reménykedve hitte” az Isten ígéreteit. (Rm 4,18)

augusztus 6., csütörtök (Berta, Bettina) • 1Krón 8,1–9,1a

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/8>)

Magyarázat:

Kicsi a bors, de erős! – így summázhatnánk Benjámin törzsének jelentőségét. Erről árulkodik ez a terebélyes nemzetségtáblázat is. Ez persze nem jelenti azt, hogy története folt nélküli lenne. Benjámin arról tanúskodik, hogy Isten nem csak számon tartja a legkisebbet, de kész méltóságra is emelni, ha ő maga kész ajándékként fogadni az Isten elhívását.

Imádság:

Imádkozzunk azért, hogy a szentírók szándékához hasonlóan mi se hagyjuk a múlt homályába veszni, elfeledni lelki, hitbeli elődeink szolgálatát, saját keresztyén, református, hitvallásos és történelmi örökségünket, hanem igyekezzünk azt hitben megőrizni, rendszerezni, értékelni és továbbadni az utánunk jövő nemzedékek számára. Az igeszakaszban olvasható ősi törzsi nevek mindegyike csak egy-egy apró láncszem volt a korabeli hívő emlékezet számára, de együtt mégis fontosak, mert reményteli, jövőbe mutató egészet képeznek, és rávilágítanak Isten üdvtörténeti akaratára.

augusztus 7., péntek (Ibolya, Afrodité) • 1Krón 9,1b–34

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/9>)

Magyarázat:

„Úrnak szolgálai mindnyájan, áldjátok az Urat vígan” – szoktuk énekelni ünnepi emelkedettséggel. Az énekes lévíták számára ez mindennapos feladat volt: „lévíták családfői soha nem pihenhettek kamráikban, mert éjjel-nappal végezniük kellett munkájukat” (33). Sok munkájuk volt, de a legfontosabb mind közül Istent áldani felemelt kézzel, majd odafordulni a néphez, és Isten kegyelmes arcát felragyogtatni. Kérjük, hogy a mi ellankadt kezeinket erősítse meg az, aki szüntelen dicsóítja az Atyát és közbenjár értünk.

Imádság:

Imádkozzunk azért, hogy a hétköznapiak kapkodása, rohanása, az ezerféle ügyintézési való dolog korszakában legyen látásunk észrevenni az ige által mutatott, Istennek tetsző mintát (33.v.): az énekes lévítáknak csak arra kellett figyelni, ami az ő feladatuk volt: hogy szívből szóljon az istentiszteleti ének. De jó lenne minden munkánkat így végezni: a saját

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. július 26. – augusztus 8.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

feladatunkra, szolgálatunkra koncentrálva, odaadón, pontosan, szépen, Isten dicsőségére, és sokak javára.

augusztus 8., szombat (László, Eszmeralda) • 1Krón 9,35–10,14

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/9> és <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/10>)

Magyarázat:

Ismét Benjáminról olvasunk, és az első király, Saul bukásáról és felkavaró haláláról. A jábés-gileádiak tiszteletadása bizonyágtétel az isteni rend mellett a zűrzavaros időkben is. A fejtelenség számunkra sem ad felmentést a helyes magatartás alól, már csak a reménység miatt sem, hogy a világ igazi ura már uralkodik, és egyszer mindenki által észlelhetően előlép, akárcsak egykor Dávid.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy megértsük és szívünkbe zárjuk Saul tragédiájának tanítását, akinek vesztét nem politikai kudarcok okozták, nem is az egyéni képességek, adottságok és lehetőségek hiánya, hanem az, hogy Isten elvetette őt, mert hűtlenné és engedetlené lett az őt elhívó, hozzá hűséges Istenhez. Elvesztette „sikerességének” igazi forrását: Isten megsegítő kegyelmét, a Tőle való áldást. Saját bölcsességével, öntörvényűen akarta vezetni a népet. – Óvakodjunk az önteltség kísértésétől, mert a hűtlenség útjára vezet minket. Adjunk hálát Istennek, hogy kegyelme és áldásai ölelésében élhetünk.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

DÁTUM	IDŐPONT	PROGRAM
július 29., szerda	17 óra	Kétnyelvű istentisztelet
augusztus 5., szerda	17 óra	Kétnyelvű istentisztelet

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

KAPCSOLAT

LELKÉSZI HIVATAL

Kedd: 9–12 óra
Csütörtök: 14–17 óra

Tel.: 06-30-632-0789

ELÉRHETŐSÉGEK

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

kalvinteriref.hu

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

SZÁMLASZÁM

11707024-20107972 (OTP Bank)
IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000
BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

„Tudjuk pedig, hogy aki bőven vet, bőven is arat...” (2Kor 9,6)